

ПОГЛАДА.

Ανδρες καταστάντες διάδομοι.— Ο Σαιξηπήρος ήτο ξαντής έρεου. Ο Μίλτων ήν υἱὸς συμβολαιογράφου. Έχ τῆς ἐργατικῆς τάξεως προηλθε Μπρίνδης δ μηχανικός, Κούκ ό θαλασσοπόρος, καὶ Μπέρνς δ ποιητής. Έκ τῶν κτιστῶν καὶ τοιχοποιῶν ἀνεψάνησαν Μπέν Τζόνσων δ συγγραφεὺς, Χιούγκ Μῆλλαρ δ γεωλόγος καὶ "Αλλαν Κέννιγγαμ δ ποιητής καὶ ἐρμογλύφος, ἐνῶ ἐκ τῆς τηλίας τοῦ ξυλουργοῦ προέκυψαν "Ινιγκ Τζώνς δ ἀρχιτέκτων, Χάρρισον δ κατασκευαστῆς χρονομέτρων, Τζών Χάνταρ δ διεύθυντος φυσιολόγος, Ρόμινκ καὶ "Οπίκ οι ζωγράφοι, δ ἀστανολόγος καθηγητῆς Λίη καὶ δ ἐρμογλύφος Τζών Γκίμπσων.

Οἱ δέκαται ἐξήγαγον ἔκ τῶν τάξεων αὐτῶν Σύμσονα τὸν μαθητικόν, Μπαΐχον τὸν ἐρμογύλφον, τοὺς δύο Μίλναρες, τὸν Ἀδάμ Γουώκαρ, τὸν Τζών Φόστερ, τὸν Τζάκουαρδ, Γουϊλσωνα τὸν ὄρνιθολόγον καὶ τὸν διδάκτορα Λίβιγκτον τὸν μέγαν ιεραπόστολον καὶ πειρηγητάν.

Γεωργίου Φόβος διέσπημας σαφώς ήν ποδηλατοποίος, συνέγραψεν θύμως ήμερολόγιον (*journal*), διπερ θεωρεῖται τόσον πολυτελεύτης όσον και σπουδαίον ωρογενέσιον.

Ο Τζών Γουλμαν ἦν ράπτης ἀλλ᾽ ἐσπούδασε μέχρις ὅτου κατέστη σπουδαῖος συγγραφεὺς καὶ ἔγραψε δι᾽ ὑφους τόσον λεπτοῦ καὶ καθαροῦ καὶ μετὰ τοσαύτης χάριτος, ὥστε εἰλικρινῶς ἐξυμνήθη ὑπὸ τοῦ Καρόλου Λάζιπ.

‘Ο Βενιαμίν Φραγκλέηνος ἦν μαθητεύομενος τυπογράφος, ἀλλὰ κατώρθωσε νὰ διανοίξῃ ἑαυτῷ τὴν πρὸς τὴν δόξαν ὁδόν, εἰς τρόπον ὡστε νὰ ἔχουμενῆται αἰωνίως.

Ἐκ τοῦ ἔργαστηρίου τοῦ κουρέως προσῆλθεν δὲ Ἱερεμίας Ταῖσλορ,
διάσπορος κληρικός, δὲ τὸν Ριγάρδον Ἀρκγραῖτ, δὲ ἐφευρέτης τῆς κλωστι-
κῆς μηχανῆς, δὲ λόρδος Τέντερδεν εἰς τῶν διακεκριμένων δικαστῶν τῆς
Ἀγγλίας καὶ δὲ Τέρναρ, δὲ μέγιστος τῶν νεωτέρων τοπογράφων.

Τὸ χρῶμα τῆς ἀνθρωπίνης φύλης.— Τὸ μέλαν χρῶμα, ὅπερ
χαρακτηρίζει φυλήν τινα, οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν πρὸς κλιματικὰς ἐπιρ-
ροάς. Τὸ χρῶμα τοῦ δέρματος; τοῦ θιαγενοῦς? Αμερικανοῦ εἶναι ἀκρι-
βῶς σχεδόν τὸ αὐτό, εἴτε ἐκ τῶν ψυχρῶν δύωμάτων τοῦ Καναδῶν καὶ
προέρχηται, εἴτε ἐκ τῶν τροπικῶν ἐλῶν τῆς κεντρώας. *Αμερικῆς,
εἴτε ἐκ τῶν πυκνῶν δυσῶν τῆς Βρασιλίας. *Ἐν τῇ Βρετανίᾳ Ἀφρικῇ ἀ-
παντῶσιν δὲ λευκόδερμος κάτοικος τῆς Καβούλιας καὶ δὲ λευκαῖς Βεδα-
θίν, ζῶντες παραπλεύρως ἀλλήλων κατὰ τὸν αὐτὸν ἀκριβῶς τρόπον καὶ
ὑπὸ τὰς αὐτὰς περιστάσεις τοῦ τε κλίματος καὶ τῆς διαιτῆς. Κατὰ τὰ
τελευταῖον ὑπερεξακτίσχηλα ἔτη Αἰγύπτιοι καὶ Νουβαΐοι κατόψηταν ἐν
τῇ αὐτῇ κοιλάδῃ τοῦ Νείλου ἔξαρσει δὲ ἑκείνων τῶν Αἰγύπτιων,
οἵτινες συνῆπαν ἐπιγαμίας μετὰ γειτόνων, μέλαν ἔγροντων ή μελάντε-
ρον τὸ δέρμα, οἱ Αἰγύπτιοι ἐν γένει παραμένουσιν εἰσέτι μέλη τῆς λευ-
κῆς φυλῆς, ἐνῷ τὸ δέρμα τοῦ Νουβαΐου εἶναι τόσο μέλαν ὅσον καὶ τὸ
τοῦ Μαύρου. Τὸ σκοτεινὸν χρῶμα τῶν μελαίνων φυλῶν ὄφειλεται εἰς
χρωματικὴν οὐσίαν, ἔξαπλου μερένην ἐπὶ τοῦ ἀληθοῦς δέρματος ἀμέσως
κάτωθεν τῆς ἐπιδερμίδος· παρὰ τῷ Μαύρῳ ἀπαντᾷ πράγματι καὶ ἐν
τοῖς μυῶσι καὶ τῷ ἐγκεφάλῳ· ἡ χρωματικὴ οὐσία συνισταται κυρίως
ἐξ ἀνθρακος, ἔχαγομένου ὑπὸ τῶν πνευμόνων ἐν ἕδει ἀνθρακικοῦ δέσος
καὶ ἀποτιθεμένου ἐκ τῶν τριχοειδῶν ἀγγείων ἐπὶ τοῦ δέρματος καὶ τῶν
μεμβρανῶν. Ἐλάττωσις λοιπὸν τῆς ἐνεργείας τῶν πνευμόνων συνεπά-
γεται πλείονα ἔναπόθεσιν γρωματικῆς ὥλης. Πιθανώτατον τὸ ὑπόμελαν
δέρμα ἦτο γρακτηριστικὸν τοῦ πρώτου ἀνθρώπου, δυνάμεθα δὲ νὰ ἔχη-
γησωμεν τὸ τίνι τρόπῳ ἡδύνατο νὰ ἀπολεσθῇ ἡ μέλιτνα γρωματικὴ οὐ-
σία, δυσκερέστερον δύμως τὸ ἐρυκηνεῦσαι πᾶς ἀπεκτήθη. *Ἐν ἀρκτικοῖς
κλίμασι τὰ ζῶα τείνουσιν εἰς τὴν οὐτω καλουμένην «ταβεράν λευκω-
μάτωσιν». Πιθανὸν δὲ φαίνεται ὅτι ἐν Εὐρώπῃ κυρίως, κατὰ τὴν μα-
χράν περίσσον, ἡτις ἐπηκολούθησε τὴν τῶν πάγων ἐποχήν, στερεοτύ-
πως κατηρτισθησαν τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς λευκῆς φυλῆς.
Ο αὐτοκράτωρ τῆς Ιαπωνίας.— Η. Α. Μ. ὁ Μούσου Χίτο,
διπλῶν Μαραζέτων ονομάζεται ο ίδιος ο Ιαπωνικός βασιλεὺς, ο οποίος
τοῦ 1852 με-

διατάξεις των πατέρων της Ιαπωνίας, έγενονήθη τῷ 1852 καὶ διεδέξατο τὸν πατέρα αὐτοῦ Κονέη Τεούνο τῷ 1867. Στεφθεὶς τῷ 1868 συνεζέψατο τὸ ἐπίὸν ἔτος τὴν ἡγεμονίδα Χαρουκώ. Οἱ ἡγεμόνες τῆς Ιαπωνίας ἀπέτελεσαν ἀδειαστατον δυναστείαν ἀπὸ τοῦ 660 π.Χ.,

τοῦ νῦν αὐτοκράτορος ἐργομένου 121ου ἐν τῷ σειρῷ τῶν συναδέλφων αὐτοῦ. Μέχρι τῆς ἑναρξεως τῆς ἡγεμονείας τοῦ αὐτοκράτορος τούτου τὸ πολέμευμα τῆς Ἰαπωνίας διπλοῦν ἔφερε χαρακτήρα· δι Μικάδος, ἀνευ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ ὅπισθιού οὐδεὶς νόμος ἤδην πατοῦ νὰ θεωρήται ἔγκυρος καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ ὅπισθιού ἦτο ἀνέκκλητος, περιεβάλλετο ἵερὸν χαρακτῆρα καὶ ἐθεωρεῖτο ὡς ἔξ οἱ μιθέων καταγόμενος, μυστηριωδὸς κρυπτόμενος ἀπὸ τῶν ὄμμάτων τοῦ λαοῦ καὶ κλειόμενος ἐν τῷ ἀνακτόρῳ αὐτοῦ, τῆς διοικητικῆς ἑζουσίας τῆς χώρας οὕσης ἐμπεπιστευμένης εἰς γειτας δευτέρου ἀρχοντος, καλουμένου Σογκούν. Ἡ χώρα ἦν διανενεμημένη εἰς ἀριθμόν τινα εὐγενῶν, καλουμένων Δαιμίων, οἵτινες ἦσαν ἀπόλυτοι κύριοι ἐν τοῖς ὅπ' αὐτούς τελοῦσι τμήματι τῆς χώρας, ἑξακοῦντες ἥμα τὴν ἑζουσίαν τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θυνάτου· οὕτω τὸ πολέμευμα ἦτο ὅμοιον πρὸς τὸ ἀρχαῖον φεουδαλικὸν σύστημα τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Τῷ 1868 τὸ σύστημα τοῦτο ἀνετράπη καὶ δι νῦν αὐτοκράτωρ δὲν ἔκλείετο πλέον ἐν τῷ ίδιῳ αὐτοῦ ἀνακτόρῳ. Ἐκτοτε ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσημειώθη ὑπὸ μεγάλων μεταρρυθμίσεων, οἵτινες καθ' δολοκληρίαν κατέργησαν τὴν ἀρχαῖαν ἑξαιρετικὴν πολιτείαν τοῦ κράτους. Δημόσιοι καὶ ίδιωτικοὶ οὐραλίαι ἀνηγρύθησαν, πολλαὶ δὲ διδασκαλοὶ ἐξ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς πρωσελήφθησαν, ἐνῶ πλειστοὶ ίσπωνες νεοί ἀπεστάλησαν εἰς τὰς χώρας ἑκείνας, ἵνα ἀνατραφῶσι δημοσίᾳ δικτύῳ. Ήρθε πλήρη ἐκτίμησιν τῆς ἑξαείψεως τῶν ἀρχαίων προλήψεων δέον νὰ προστεθῇ ὅτι οὐδεὶν ίάπωνι ἐπετρέπετο νὰ ἀπέλθῃ τῆς ίδιας αὐτοῦ χώρας, πᾶς δὲ ὁ τοιοῦτο τι ἀποπειρώμενος καὶ διειπράττων ὑπεβάλλετο κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὴν θανατικὴν ποινὴν. Μόνον κατὰ τὸ 1853 ἐπετράπη ἡ διεξαγωγὴ ἐμπορίου ἑνῆς χώρας μετὰ τῆς Ἰαπωνίας, ὅτε καὶ αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι ἐπέτυχον προνομίου ἵνα ἐμπορεύωνται ἐν δύο μόνον λιμέστιν.

Ο νῦν αὐτοκράτωρ εἰσήγαγε πρὸς τούτους εὐρωπαίους τεγνίτας καὶ βιομηχάνους πρὸς διδασκαλίαν τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ· φάροι ἐστῆθησαν, τηλέγραφοι καὶ σιδηρόδρομοι κατεσκευάσθησαν, ἔνιοι τῶν Βουδίκιων ναῦν ἐκλείσθησαν καὶ οἱ ἵερεῖς ὑπεγρεύθησαν νὰ ἀπορρεωτῶσιν ἐν τῷ στρατῷ ἡ ἐργαζόνται ἐν τοῖς ἀγροῖς.¹ Η τελευταία μεταρρύθμισις τοῦ αὐτοκράτορος ἦν ἡ κατὰς φεβρουάριον τοῦ 1889 χορήγησις συντάξιματος εἰς τὸν λαόν, ὡπερ ἐπηκολούθησεν ἡ κατὰ τὸ φεβρουάριον τοῦ 1890 ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἑθνικοῦ κοινοβούλου.

Ο κ. Καρνώ.— «Η ἀγγλικὴ ἔρημερὶς Black and White παρέθηκεν ἐσχάτως τὴν ἑῆταις σκιαγραφίαν τοῦ προέδρου τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας: «Ο κ. Καρνὼ δὲν διεγέρει ἐνθουσιασμόν, ἀλλ' ἐμπνέει ἔμπιστο-σύνην καὶ σέβας. Εἶναι αὐτὴ ἀυτὴ η τῆς τιμῆς ψυχή, καθ' ὅλοκληράν ἀνίκανος πρὸς μικροπρεπεῖς; ραδιουργίας, περισσαυτόλογον φιλοδοξίαν ἡ ὑπέρμετρον λεπτότητα, καταστρέψασαν τὴν ὑπόληψιν τριῶν τῶν μεγίστων ζώντων πολιτευτῶν ἐν τῇ δημοκρατικῇ μερέδι. Οὕτε ἔκφοβί-ζεται οὕτε ἐπηρεάζεται ὑπὸ τῆς ἀργῆς. »Εστι δὲ νῦν οἵος ἦτο ἐν ιδεω-τικῇ εὑρισκόμενος θέσει, ἥτυχος, σοβαρός, σκεπτικὸς ἀνήρ, οὕτε ζητῶν οὕτε ἀποστρεφόμενος; τὴν κοινωνίαν, λίαν σιωπηλός, λίαν εὐπροσήγορος καὶ φιλόφρων, λίαν ἀξιοπρεπῆς καὶ ἐπιθλητικὸς τὸ παράστημα, λίαν ταγής δέ, ἐργατικός, σάφης καὶ εὐαίσθητος ἐν τῇ διεξαγωγῇ ἐργασίας. Διτὸν δέ τοι μόνον βλέψατος καθερῆται ὅτι δὲν εἶναι μόνον ἀνήρ ἑξουσίου ἀνα-πτυξεως ἀλλὰ καὶ ὑπερόχου γεννήσεως: καὶ δέ τόνος καὶ ἡ κλίσις τῆς διανοίας αὐτοῦ εἶναι φανερῶς: οἷα παρ' ἀπλῷ νομοταγεῖ κυρίω, λεπτὴν ἔχοντες τὴν συναίσθητιν τῆς τιμῆς, σπανιωτάτην παρ' ἀνδράσι ἐπιτε-τραμμένοις τὴν διεξαγωγὴν ὑποθέσεων. Συνήθως δριλεῖ διὰ μονοσύλλα-θων, ἔστι δὲ ἵπποτικὸς ἐν τῇ συναναστροφῇ. Τοῦτο τοσούτῳ μᾶλλον ἀ-ξιοσημείωτον εἶναι δισώρ γῆ σύζυγος αὐτοῦ, ἢν συνεζένετο δέ τε ἔφασεν εἰς ὥριμον ἡλικίαν καὶ ἐν τῇ μετά τῆς ὀποίας ἐπικοινωνίᾳ δλόκληρον αὐτοῦ τὸν βίον ἐδαπάνησε, τὸν μὴ ἀφειρωθέντα εἰς τὸ ἐπάγγελμα ἡ τὸ κράτος αὐτοῦ, εἶναι καὶ αὐτὴ ἀξιοσημείωτως ἀνεπτυγμένη καὶ εὐφυής γυνή. «Ο κ. Καρνὼ ἀειζωογόνησε τὰς κοινωνικὰς τῶν Ἡλεσίων τέρ-ψεις ἀλλ' ἐπράξει τοῦτο μετά χάριτος καὶ εὐπρεπείας, περιβαλλούσης δὲ ἰδιαιτέρων λεπτῶν θελγήτρων τὰς παρ' αὐτῇ ὑπόδοσιάς.

‘Ο κ. Καρνώ, ἀπηλλαγμένος ἔνθεν κενοδοξίας, ἡ ὑπεροψίας, ἡ φαντασιῶδῶν ἰδεῶν περὶ τῆς θέσεως αὐτοῦ, εἶναι ἐτέρωθεν στερρῶς πρόσκεκολλημένος εἰς τὰς περὶ τοῦ καθήκοντος ἰδέας αὐτοῦ.